

SPANTSPJÄRN^{II}

Utställningen producerad med stöd av

SVERIGES KÖNSTFÖRENINGAR

Signerad vernissageupplaga 30 ex.

Laserutskrift. Omslag Scandia 2000 WH 270 g. Inlaga Scandia 2000 WH 150 g.

Därefter print on demand. Kan laddas ned som pdf på

<https://jplatzer.se/faering.html>

SPANTSPJÄRN 2

Teatergalleriet Kalmar

Jörgen Platzer
september 2022

SPANTSPJÄRN 2

- Att **(t)**ro sig fri

Teatergalleriet 1–22 september 2022

Rodden som metafor och handling. Och tidens gång.

Spantspjärn 2 är en bearbetning av Spantspjärn som visades på Galleri Skelderhus i september 2021. Vissa tillägg och förändringar har påverkats av ett års skillnader.

För ett år sedan skrev jag så här i motsvarande programtext:

Installationen är del i ett projekt som också innehåller planer på faktisk rodd i gränslandet mellan performance, ritual och relationell estetik. Flytande mellan olika kategorier i ett samtida fluxus. Roddbåten är det skal i vilket jag förnärvarande rör mig genom världen. Jag baxar fram min farkost, min bubbla.

Det gäller även nu. I en allt vildare ström.

Installationen i Teatergalleriet

SKROV

Farkosten. En biomimetisk impuls.

RODD

Framåt. 397+363 årtag

HOLOCEN

Målningar, ögonvittnen om en utgångspunkt.
Grönska och luft. Kött. Sten och vatten.

RIKTNING

En målning i antropocen.

TID

Det förflutna och det kommande.

NULÄGET 22

Utställningen Spantspjörn är en bearbetning av mitt infall att röra mig i en egen dimension för att få syn på samtiden. Den egna dimensionen skulle få näring genom det konkreta målet att ta mig (baklänges) roende in i Moskva. Det känns inte längre lockande. Förberedelserna kom helt av sig den 24:e februari detta år. Det blev mörkt. Det är fortfarande mörkt. Men vi lever vidare och försöker normalisera oss. Ofta visslar jag lite och låtsas att det regnar.

FLYKTEN

Inför flykten från vanligheten för ett år sedan var orosmomenten mest covid 19 och översvämmade floder i Europa.

från Aktuellt 16 augusti 2022

Denna sommar är det krig och uttorkade floder som gäller. Och vanligheten som skulle flys ifrån står inte heller riktigt att känna igen. Enligt ursprungsplanen skulle jag nu i september 2022 ha närmat mig Ladoga motströms i Niva. För att där låta båten övervintra innan fortsatt färd till våren längs vattenvägarna med

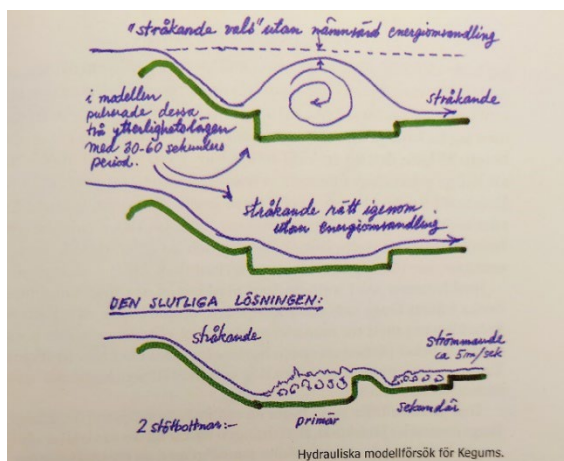
några ryska konstnärer som avlöste varandra som gästroddare på väg mot Moskva. I stället fick jag punka och la mig till vila i båtbygget.

Konst är fantasi

Så småningom har byggandet börjat ta fart igen. Kanske siktar jag åter mot St. Petersburg. Och låter vid gränsen roddarhänderna falla hjälplöst i knät. Och sen?

På 30-talet var min far inblandad i konstruktionen av Kegums vattenkraftverk i Lettland. Det kunde kanske bli ett alternativt mål.

Det verkar som att jag söker källorna. Min far, ingenjören gjorde då modellstudier på hur vattnets framfart skulle dämpas efter

kraftverksdammen. Det känns rätt att utnyttja detta och försöka ta sig fram till kraftverket som fortfarande är igång. Genom Riga på Daugava fram till den fossilfria elproduktionsskapelse vars provkörning 1940 inte blev av eftersom Stalin då hade tagit över i Baltikum.

Ett hugskott. Måste kolla upp om Daugava är roddbar. Före kraftverksbygget transporterade vårfloden 10 000 kbm/sek.

Farsan och jag i Hong Kongs hamn 1956. Apropå tid och vatten under broarna.

Daugava är aqua inkognita för mig. Det var ju floden Volga som var upprinnelsen till att sätta igång roddprojektet. Men eftersom den ryska regimen jävlas med verkligheten sloknade den tändande gnistan. Befinner mig återigen i det momentum som uppstår mellan två årtag. Förra gången var när pandemin hindrade den digitala performanceversionen av rodd som skulle ske simultant i Kläppinge och ryska Samara 2020. Den ställdes in pga resebegränsningar inom Ryssland orsakat av pandemirestriktioner.

Bild från förberedelse för simultanrodd i Undantaget i Kläppinge och Shiryavobiennalen 2020

Att roddaren rör sig med ryggen mot framtiden är något som understryker tidsaspekten i Spantspjörn. I undersökandet av roddens natur dök Walter Benjamins sublima text om historiens ängel upp i minnet. En text inspirerad av Paul Klees monoprnt Angelus novus från 1920. I Benjamins tolkning blåses ängeln

baklänges in i framtiden av en stormvind från paradiset. Oförmögen att fälla in vingarna i den hårda vinden ser ängeln historiens ruinhögar växa framför sin bakåtriktade blick. "... det är detta vi kallar framsteg" skrev Benjamin.

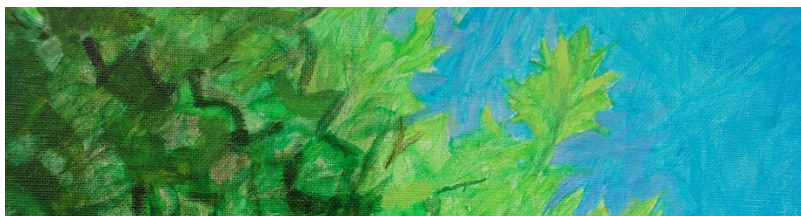

Detalj av objekt "Skrov" del av installation Spantspjärn

Om jag rör i 2,5 knop i 4 timmar hinner jag 10 nautiska mil (18,5 km)

Bilkön hinner i en snittfart av 2,5 km/t inte mer än 10 km. Tid är relativt, beroende mest av upplevelsen.

Detalj av målning Holocen

Roddprojekt uppdateras på:

<https://jplatzer.se/faering.html>

